

Z pastorační rady 31. 10. 2016

K upřesnění finální podoby letáku o hřbitově byla přizvána paní učitelka Mikulcová, autorka textu, který bude obsahem letáku. Přislíbila ještě jazykovou úpravu a zároveň byla prodiskutována grafická podoba Zástupkyně farní pastorační rady pro konečnou verzi letáku byla ustanovena Lenka Holčáková, spolu s o. Rastislavem a paní učitelkou Mikulcovou.

V rámci ukončení projektu opravy kostela je potřeba zajistit jeho slavnostní ukončení. To je plánováno na sobotu 25. února 2017, předběžný začátek je plánován na 13:30 hodin požeňáním misijního kříže, bude pokračovat mší svatou a koncertem skupiny Gold Bend. Po skončení koncertu bude následovat raut. Výstupem z projektu by mělo být leporelo s fotografiemi kostela a také pohlednice – podrobnosti budou ještě projednány.

27. listopadu – na první adventní neděli – bude Alena Janotová v pastoračním centru prodávat vánoční hvězdy v rámci charitativní sbírky pro sdružení Šance při Hemato-onkologickém oddělení Dětské kliniky Fakultní nemocnice v Olomouci. V kostele bude od 13. listopadu k dispozici objednávkový papír, do kterého se mohou zájemci o vánoční hvězdu zapsat.

Od 1. adventní neděle bude při každé nedělní a slavnostní mši svaté přijímání pod obojím.

Adventní a vánoční program

Požeňání adventních věnců bude na začátku církevního roku v neděli 27. 11. 2016 ve mších v 8.00 a 10.30. Plus prodej Vánoční hvězdy.

Dětské roráty: každé úterý a čtvrtek v adventu o 6.30 a každou adventní neděli v 10.30. V úterý a ve čtvrtek po mši bude připravená snídaně v pastoračníku.

Návštěva svatého Mikuláše bude na druhou adventní neděli po mši svaté v 10.30.

Dětská vánoční mše bude 24. 12. 2016 v 15.00. Na konci této mši svaté Ježíšek odmění ty, kteří chodili na rorátní mše svaté.

Půlnoční mše svatá bude jako obvykle 24. 12. 2016 v 24.00.

Boží hod vánoční - Slavnost narození Páně: mše v 8.00 a 10.30.

Svatý Štěpán: mše v 10.30 a vánoční koledy budou zpívat Karlovjanky od 16.00.

Vánoční koncert farního sboru bude 27. 12. 2016 od 16.00.

Poděkování za civilní rok 2016 bude ve mši 31. 12. 2016 v 15.00.

Nový rok - slavnost Matky Boží Panny Marie: mše v 8.00 a 10.30.

Zjevení Páně - slavnost Tří králů: mše se svěcením Tříkrálové vody bude v 18.00.

Křest Páně - ukončení vánočního období bude v neděli 8.1. 2017: mše v 8.00 a 10.30.

FARNÍ ZPRAVODAJ

Určeno pro vnitřní potřebu
farnosti Velké Karlovice

www.farnostvelkekarlovice.mablog.eu

číslo 41 listopad 2016

"Adventus" znamená příchod

Doba přípravy na Vánoce se nazývá "ADVENT". Toto označení pochází z latinského slova "adventus", což znamená příchod. Myslí se zde na příchod Vykupitele Ježíše Krista.

Každoročním prožíváním adventu a slavením adventní liturgie církev zpřítomňuje očekávání starozákonních proroků, kteří připravovali lidstvo na příchod Mesiáše. Tím, že se věřící vžívají do atmosféry této dlouhé přípravy na první příchod Vykupitele, ožívují zároveň touhu po jeho druhém příchodu na konci svého vlastního života.

První začátky slavují v jižní Galii a 4. století. Od 12. advent začátkem roku, který do té mi.

Adventní doba časem horečných vším svůj du- nejen příprava na setkávání se s dodenním životě jeho slavný druhý

vení adventu se objeví Španělsku koncem do 13. století se stal nového liturgického doby začínal Vánoce-

naštěstí není pouze nákupů. Má předechovní obsah. A tím je Vánoce! Vyzývá nás k Kristem v našem každ- a připravuje nás na příchod.

V biblické knize Zjevení svatého Jana říká Ježíš: "Hle, stojím u dveří a klepu. Kdo uslyší můj hlas a otevře dveře, k tomu vejdu a budu jíst - já u něho a on u mě" (Zj 3,20). Tyto dveře našeho srdce mají jen jednu kliku - zevnitř. Kristus je ani nevylomí, ani nevypáčí. Zevnitř je můžeme otevřít jen my...

Prožít plodně adventní dobu znamená nově se setkávat s Bohem, který nabízí naplněný život a cestu dál. Přijmout výzvu adventu znamená vycházet mu v ústrety, obracet se k němu, pozvedat k němu své oči, smířit se s ním a s těmi, kdo jsou kolem nás a odhazovat všemožnou zbytečnou přítěž, která nám znemožňuje jít po jeho cestách...

Nový misijní kříž u kostela

Misijní kříž je kříž, který se v závěru lidových misí žehná a staví se v dané obci na předem vybrané místo, zpravidla u kostela, aby připomínal konání misí. Lidové misie jsou spolu s exerciciemi speciálním pastoračním prvkem v katolické církvi. V současné době jsou v České republice konány řádem Redemptoristů a kromě nich je provádí od roku 1997 také FATYM z Vranova nad Dyjí. Lidové misie konají také členové Misijní společnosti sv. Vincence de Paul, kteří působí v České republice od roku 2000 a mají své sídlo v Dobrušce a Lošticích. Misie trvají zpravidla devět dní, během kterých se konají různá kázání a pobožnosti. Tyto misie se opakují jednou za 10-15 let. Cílem misí je obrácení k víře a přijetí a dodržování morálních zásad z toho vyplývajících, oživení života farností a prohloubení víry farníků. Zatím poslední lidové misie se konaly v naší farnosti v květnu 2014. Připomínal to i starý misijní kříž. Ten byl však ve velmi zlém technickém stavu – shnilý zevnitř. Proto byl udělán nový misijní kříž i v souvislosti s celkovými opravami kostela. Autorem nového misijního kříže je stolař Vojtěch Petřek z Nového Hrozenkova.

Nové anebo obnovené lavice?

V pondělí 31. 10. jsem se byl podívat na p. Motala, jak mu jde dílo od ruky. Tedy práce na našich starých lavicích v kostele. Kostel bývá v tuto dobu otevřený a tak se může kdokoli podívat dovnitř a pomodlit. Vzadu v kostele se posadila starší paní. Po modlitbě se ptala, co uděláme s těmi starými lavicemi. Nerozuměl jsem jí. Ona mi vysvětlila, že ty nové lavice vpředu jsou moc hezké, ale ty žluto-bílé je třeba vyhodit. Do rozhovoru se připojil p. Motal a oba jsme paní vysvětlili, že lavice vpředu jsou „jenom“ obnovené, ne nové. Paní pochválila dílo a spokojená odešla. Posuďte sami.

Do rozhovoru se připojil p. Motal a oba jsme paní vysvětlili, že lavice vpředu jsou „jenom“ obnovené, ne nové. Paní pochválila dílo a spokojená odešla. Posuďte sami.

Ztracený advent a nečekané Vánoce – Vojtěch Kodet

Slyšel jsem nedávno promluvu, ve které se kazatel shromážděných lidí na úvod zeptal: „*Jak se vám daří prožívat advent, jak se připravujete na oslavu Kristova narození, byli jste nebo jste bděli? Daří se vám prožívat dobu adventní jako čas modlitby a čekání, připravovat cestu Pánu?*“ Posлуhači byli zjevně potěšeni tím, že nemuseli na tyto otázky osobně odpovídat. Většina z nás totiž žije úplně stejně, ať je advent nebo advent není. Možná se někdy vzchopíme jít na ranní roráty, ale pro většinu současníků je období adventu jedním z nejhektičtějších v roce. Komplikuje se nám to i tím, že jsme na konci kalendářního roku, v práci děláme uzávěrky, účastníme se vánočních večírků a vánočních koncertů. Z období přípravy se stalo období slavení a honění se, abychom po vánocích mohli odjet na dovolenou. Advent se nám nějak ztratil. Z kazatelen zní slova o tom, jak se nemáme honit a nepropadnout předvánočnímu shonu, jak máme bdít na modlitbách a připravit cestu tomu, který přichází. Přitom už nikdo není zvědavý na jakékoliv další požadavky, natož na moralizování. I mnozí z těch, kdo mají v srdci upřímnou touhu s Pánem žít a Jemu sloužit, se cítí při poslechu těch slov tak bídňě, jako by na ně bylo nakládáno jen další břemeno, které prostě v tom množství povinností a úkolů konce roku v práci i doma už nejde unést. Co s tím? Jak nežít v iluzi a přitom nerezignovat na jakékoli prožívání adventu? Co vlastně od nás v této situaci Pán očekává? Zdá se, jakoby bylo vše hlavou dolů, ale možná je to jen jinak a uprostřed změn se rodí něco nového. Jedno je jisté. Nejprve musíme vzít vážně historickou a kulturní realitu, ve které se ocitáme, a přestat mentorovat a naříkat. Nemohu jít přece na náměstí podříznout vánoční strom se slovy, že ještě nejsou Vánoce, nemohu ignorovat zvyky, které dnes patří do předvánočního období a násilně lidi vracet do doby minulé. Budu-li v sobě živit vnitřní naštvanost a otrávenost, nikomu tím neprospěji. Musí přece být řešení, abych i v této uspěchané době zcela nerezignoval na duchovní hodnoty spojené s adventem a Vánocemi a neminul to podstatné. Povzbudila mne myšlenka, že Ježíš při svém narození přišel do reality společnosti a kultury tehdejší doby, aniž by ji změnil. Naplnil ji prostě svou přítomností. Ačkoli se narodil v chlévku a v chudobě, jak to nikdo nečekal, našli ho prostí pastýři, objevili ho mágové, poznali ho Simeon a Anna v chrámu. Každý ho poznal v tom svém. Mnozí ho ale nepoznali a nepřijali právě proto, že se nevešel do jejich představ. Věřím, že advent je dobou čekání, ale domnívám se, že je to On, kdo spíše čeká na nás, než my na Něho, a že až se přece jen zklidníme a zastavíme, budeme vnímat, že je nám blízko. Věřím, že Ježíš stále přichází a že se může narodit i v maštali našeho shonu, našich nákupů, večírků a koncertů. A tak se modlím, abych ho objevil i uprostřed své práce a starostí, ve své únavě i při setkání s přáteli, a nečekal, až se naplní MÉ představy o Vánocích a přípravě na jejich slavení.